

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

ilag

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

28. september 2005

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 18. juli 2005 (alm. del) vedrørende rådsmøde nr. 2676 (landbrug og fiskeri) den 18.-19. juli 2005.

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2005-151-0034
Dok.: LGH40255

Kære udenrigsminister.

Med henblik på oversendelse til Folketingets Europaudvalg sendes vedlagt Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 18. juli 2005 (alm. del) fra Europaudvalget vedr. rådsmøde nr. 2676 (landbrug og fiskeri) den 18.-19. juli 2005.

Med venlig hilsen

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2005-151-0034
Dok.: LGH40255

**Besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 18. juli 2005 (alm. del) fra Europaudvalget
vedr. rådsmøde nr. 2676 (landbrug og fiskeri) den 18.-19. juli 2005.**

Spørgsmål:

”Ministeren bedes – som lovet på mødet i Europaudvalget den 15/7 2005 – oplyse, hvilke regler om kontrol der er indeholdt i Kommissionens forslag til direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyllinger (KOM (2005) 0221).”

Svar:

Kommissionens forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter til beskyttelse af slagtekyllinger (KOM (2005) 221 endelig) finder anvendelse på slagtekyllinger. Direktivet omfatter dog ikke bedrifter med under 100 kyllinger, bedrifter med avlskyllinger og rugerier.

Direktivforslaget indeholder med hensyn til krav til kyllingehold en generel bestemmelse om, at alle ejere eller brugere skal overholde en række krav, som fremgår af bilag I til direktivforslaget. Det drejer sig om krav til vandforsyning, fodring, strøelse, ventilation, varmesystem, støj, lys, dagligt tilsyn med dyrene, rengøring, registrering af en række oplysninger om slagtekyllingerne og operative indgreb.

Endvidere gælder for alle bedrifter som udgangspunkt, at belægningen af kyllinger pr. kvadratmeter friareal (”belægningsgrad”) på bedrifter eller bedriftsenheder højst må udgøre 30 kg levende vægt. Belægningsgraden kan dog øges til højst 38 kg levende vægt under forudsætning af, at ejeren eller brugeren foruden kravene i direktivets bilag I tillige overholder en række supplerende krav i direktivets bilag II. Det drejer sig bl.a. om krav til ajourførte, detaljerede oplysninger om virksomhedens produktionssystem, herunder bl.a. produktionsmål og ledelse, ligesom der er skærpede krav til bl.a. ventilations-, køle- og varmesystemer mv.

Den kompetente myndighed er i sådanne tilfælde endvidere forpligtet til at foretage inspektion, overvågning og opfølgning i overensstemmelse med reglerne i direktivets bilag III og IV, ligesom den embedsdyrlæge, der er ansvarlig for den offentlige kontrol på slagterier, skal opfylde de krav, som fremgår af direktivets bilag IV. Kravet om besætnings- og slagterikontrol gælder således ikke i forhold til bedrifter med en belægning på 30 kg levende vægt pr. m² eller derunder.

Bilag III til direktivforslaget indeholder de nærmere krav til den kompetente myndigheds inspektioner af bedrifter, der anvender en højere belægning end 30 kg levende vægt pr. m², herunder krav om opfølgning på eventuelle mangler på bedriften, som er konstateret i forbindelse med kontrollen på slagteriet, jf. bilag IV.

Efter pkt. 1 i bilag III skal den kompetente myndighed således foretage inspektioner af bedrifter, der anvender en højere belægning end 30 kg levende vægt pr. m² med henblik på at kontrollere, at udstyret og ledelsen af bedriften eller de enkelte bedriftsenheder er egnet til at sikre et acceptabelt velfærdsniveau, at de registrerede flokstørrelser og dødelighedsprocenter er sandsynlige, og at kravene i bilag I og II er overholdt. Den kompetente myndighed skal navnlig foretage inspektion af alle bedrifter, om hvilke det ved slagterikontrollen indberettes, at der er alvorlige mangler eller mangler, som også tidligere er blevet indberettet.

Finder den kompetente myndighed i forbindelse med en inspektion, at kravene i bilag II ikke er opfyldt, eller er bedriften blevet indberettet i forbindelse med en slagterikontrol, kan myndigheden efter bilag III, pkt. 2, 1. led, kræve, at ejeren eller brugeren eliminerer de faktorer på bedriften, som må formodes at have medvirket til de angivne mangler. Ejeren eller brugeren skal i så fald fremlægge en handlingsplan, som påtegnes af bedriftens dyrlæge.

Den kompetente myndighed kan endvidere forlange, at den maksimale belægningsgrad for den pågældende bedrift eller de pågældende bedriftsenheder reduceres, så manglen afhjælpes. Den kompetente myndighed kan dog beslutte, at belægningsgraden ikke skal reduceres, hvis ejeren eller brugeren på tilfredsstillende vis kan forklare manglens ekstraordinære karakter eller dokumenterer, at årsagerne ligger uden for vedkommendes kontrol. Ejeren eller brugeren skal i så fald dokumentere, at den relevante person, f.eks. rugerilederen eller foderstofleverandøren, er blevet underrettet om manglen for at undgå, at den opstår igen, jf. bilag III, pkt. 2. 2. led.

Bilag III indeholder endelig i pkt. 3 en bestemmelse om, at ejeren eller brugeren af bedriften kan anmode om, at et påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad, jf. ovenfor, tages op til revision. Dette forudsætter dog, at de to foregående kyllingeflokke har overholdt de acceptable niveauer for dødelighed og trædepudevidninger ved kontrollen på slagteriet, samt at bedriftens dyrlæge har udtalt sig positivt om anmodningen. Den kompetente myndigheds afgørelse herom træffes på grundlag af en inspektion af bedriften, herunder en evaluering af den dokumentation, som skal foreligge om produktionssystemerne, ledelsesforhold mv. efter pkt. 1 og 2 i bilag II.

Direktivforslagets bilag IV indeholder en række krav til kontrollen på slagteriet af kyllinger fra bedrifter, der anvender en højere belægning end 30 kg levende vægt pr. m².

Det fremgår heraf, at der på slagteriet for hver sending kyllinger skal foretages en inspektion under embedsdyrlægens tilsyn af en repræsentativ prøve på mindst 200 kyllinger for at undersøge forekomsten af trædepudesvidninger, jf. pkt. 1, 1. led, i bilag IV.

Forekomsten af trædepudesvidninger vurderes på baggrund af kontrol af én fod for hver kylling, og fødderne opdeles i tre grupper. Ingen svidninger giver 0 point, mindre alvorlige svidninger 1 point og alvorlige svidninger 2 point. Herefter beregnes den samlede pointscore, således at antallet af fødder i gruppen med 1 point ganges med 0,5, mens antallet af fødder i gruppen med 2 point ganges med 2. Pointene lægges sammen, og det samlede antal point divideres med prøvens størrelse og ganges med 100. Giver resultatet mere end 50 point, skal embedsdyrlægen underrette bedriftens ejer eller bruger, bedriftens dyrlæge og den kompetente myndighed, jf. pkt. 3 og 4 i bilag IV.

Embedsdyrlægen skal endvidere sørge for, at de dødelighedsprocenter, der er angivet i den dokumentation, der ledsager sendingen, samt antallet af kyllinger, der er døde ved ankomsten, registreres med angivelse af bedrift og bedriftsenhed. I dødelighedsprocenten medregnes alle fugle, der er blevet aflivet, jf. pkt. 1, 2. led, bilag IV.

Hvis dødeligheden på bedriften overstiger 1 pct. plus 0,06 pct. ganget med flokkens slagtealder i dage, skal embedsdyrlægen underrette bedriftens ejer eller bruger, bedriftens dyrlæge og den kompetente myndighed. Det samme gælder, hvis dødeligheden under transport overstiger 0,5 pct., jf. pkt. 3 i bilag IV.

Endelig evaluerer embedsdyrlægen resultaterne af inspektionen efter slagtning med henblik på at identificere eventuelle andre tegn på dårlige velfærdsforhold på oprindelsesbedriften eller -bedriftsenheden og i tilfælde af, at der er tegn på mangler på bedriften underrette bedriftens ejer eller bruger, bedriftens dyrlæge og den kompetente myndighed, jf. pkt. 2 og 3 i bilag IV.